TTB 0605
THI THIÊN 11-12

SỰ THỬ NGHIỆM CỦA NGƯỜI CÔNG BÌNH

Quý vị và các bạn thân mến,

Hôm nay chúng ta tiếp tục tìm hiểu trong Thi thiên đoạn thứ 11, đây là một Thi thiên ngắn của Đa-vít làm cho thầy nhạc chánh. Chúng ta không biết trong hoàn cảnh nào mà Thi thiên này được viết ra, nhưng chắc chắn nó ra từ trong lúc đời sống Đa-vít gặp bắt bớ, thử thách.

Tôi trích dẫn lời của Stewart Perowne, bởi vì tôi nghĩ đây là lời phát biểu đáng chú ý đến từ một người theo khuynh hướng thần học tự do.

Người hát thi thiên này đang ở trong hoàn cảnh nguy hiểm của đời sống, một số người nguyên bảo cố thuyết phục ông tìm kiếm chỗ bình an để chiến đấu. Nhưng vì đức tin vững chắc nơi Đức Chúa Trời, người ấy khước từ lời khuyên, tin cậy Đức Giê-hô-va, vua công bình, và cố gắng làm tôi tớ Ngài, Ngài không bỏ họ. Người công bình không có sợ, chỉ có kẻ làm ác mới sợ. Đây là một thi thiên ngắn, với nhiều đặc tính tổng quát, và không dễ để nói rằng nó đề cập đến hoàn cảnh nào trong đời sống của Đa-vít. Rất có thể Thi thiên này được viết đề cập thời gian giữa lúc sự bắt bớ của vua Sau-lơ và sự phản nghịch của con trai Áp-sô-lôn. Qua sự diễn đạt trong câu một, lời khuyên từ miệng của người bạn, hãy chạy trốn trên núi vì họ lo ngại cho mạng sống của vua. Giống như trước đây khi tác giả bị săn đuổi bởi vua Sau-lơ. (I Sa-mu-ên 24). Qua sự diễn đạt trong câu 3, nói về nền bị phá đổ, có thể chỉ về thời điểm triều đình của vua bị lật đổ.

Đây là lúc mà tôi đồng ý với người thần học tự do. Tôi nghĩ rằng Thi thiên này đề cập về thời gian tác giả chạy trốn khỏi Áp-sô-lôn, con trai của Đa-vít.

Giờ đây xin mời các bạn nghe sự diễn đạt từ tấm lòng của vị vua lớn.

Thi thiên 11:1

1 Tôi nương náu mình nơi Đức Giê-hô-va; Sao các ngươi nói cùng linh hồn ta: Hãy trốn lên núi ngươi như con chim?

Đây là lời khuyên của nhà tâm lý học cho các bạn ngày hôm nay. Họ nói cho các bạn điều cần làm là hãy tránh xa vấn đề khó khăn. Hãy đi nơi khác và tìm chỗ nghĩ ngơi. Hãy chạy xa khỏi hoàn cảnh hiện tại, giống chim bay lên núi. Thưa các bạn, chạy xa không giải quyết được vấn đề khó khăn. Trước đây có bà chủ nhà phàn nàn với người giúp việc nhà của bà, và nói bà muốn đi xa và từ bỏ tất cả. Người giúp việc nói: Bà cố gắng chạy đi xa điều gì? Đi xa căn nhà tốt đẹp? Xa các con yêu dấu? Xa người chồng tốt? Bất cứ nơi nào bà đi, bà luôn kéo chính bà đi theo. Các bạn không thể nào chạy khỏi các bạn. Đó là sự thật với Đa-vít. Người ta đã bảo Đa-vít, *Hãy trốn lên núi ngươi như con chim.* Nhưng đó không phải là cách để giải quyết vấn đề của ông.

Chúng ta sống trong một xã hội máy móc và một văn hóa ít có thay đổi, giống như các bạn ngồi trên xe chạy trên xa lộ đều đều 5- 7 giờ. Đi trên phi cơ

là một kinh nghiệm tốt, khi ngồi trên phi bay xuyên qua quốc gia, máy bay bay với mức đều đều. Khi phi cơ bay cao các bạn chẳng thấy điều gì. Tôi nghĩ thật là tốt cho một người muốn lánh xa khỏi cuộc sống bận rộn, sự ồn ào của thành phố, với nhiều xe cộ để tìm một nơi yên tỉnh nghỉ ngơi. Nhưng nếu các bạn chạy khỏi vấn đề khó khăn, hay khỏi hoàn cảnh đối diện, thì đó không phải là lời khuyên tốt. Các bạn không nên chạy xa bởi vì sợ hãi. Có nhiều người khuyên Đa-vít hãy chạy khỏi để cứu mạng sống, bởi vì Áp-sô-lôn, con trai ông đang tìm cách giết ông.

Dường như Đa-vít đang nói với những người khuyên ông chạy trốn kẻ thù mình, đức tin của Đa-vít tương phản rõ rệt với các mưu sĩ của ông, những người đã khuyên ông chạy trốn. Đức tin nơi Đức Chúa Trời giữ chúng ta không bị mất hy vọng, và giúp chúng ta chống lại nỗi sợ. Các bạn cố vấn của Đa-vít sợ hãi vì họ thấy tình hình xoay chuyển, và các nền móng sụp đỗ. Sở dĩ Đa-vít lạc quan vì ông biết Đức Chúa Trời vĩ đại hơn bất cứ điều gì kẻ thù dùng để chống lại ông.

Thi thiên 11:2
2 Vì kìa, kẻ ác gương cung, Tra tên mình trên dây, Đặng bắn trong tối tăm kẻ có lòng ngay thẳng.
Những người theo Áp-sô-lôn muốn giết Đa-vít nếu như họ có cơ hội. Có sự cay đắng ở hai phía. Áp-sô-lôn vào chiến trận để chống nghịch với cha mình. Đa-vít không muốn rời khỏi xứ. Đa-vít rút lui để dò xét tình hình, để sau đó đánh lại những người theo Áp-sô-lôn phản nghịch. Đa-vít đã ban lời huấn thị rõ ràng cho ba vị cận tướng, *Hãy vì cớ ta mà dung thứ cho Áp-sô-lôn trai trẻ.* Áp-sô-lôn đã làm một lầm lẫn lớn, khi đánh trận chống lại cha mình và những cận tướng theo vua cha. Bởi vì đây là những người đầy kinh nghiệm, họ biết tất cả mọi chiến thuật đánh trận trong rừng, trên núi. Trong khi Áp-sô-lôn và những người theo ông không có kinh nghiệm, vì thế họ thua trận. Không những chỉ có sự cay đắng về phía Áp-sô-lôn, nhưng cũng có sự cay đắng về phía Đa-vít, không phải trong lòng của Đa-vít, mà là trong lòng của Giô-áp, một cận tướng của Đa-vít. Nên khi cơ hội đến, Giô-áp dùng cây giáo giết Áp-sô-lôn. Sự cay đắng có ở hai phía.

Sự chết của con trai Áp-sô-lôn làm cho Đa-vít đau lòng. Tôi nghĩ rằng sau này Đa-vít khó quên. Khi Áp-sô-lôn chiếm ngôi vua, Đa-vít phải chạy khỏi Giê-ru-sa-lem. Luật pháp và trật tự cũng bị mất đi. Dân chúng không còn thờ phượng Đức Chúa Trời hằng sống chân thật nữa.

Thi thiên 11:3 *Nếu các nền bị phá đổ, Người công bình sẽ làm sao?*
Đây vẫn còn là một câu hỏi tốt. Ngày nay, năng quyền của Lời Đức Chúa Trời bị thách thức ở mọi phía. Nhiều người theo cuộc sống thời đại mới, mà đó là tội lỗi bị Kinh thánh kết án. Vấn đề trở ngại là, người công bình có thể làm gì? Tôi xin thưa với các bạn điều gì họ có thể làm. Xin mời các bạn nghe tiếp theo.

Thi thiên 11:4

4 Đức Giê-hô-va ngự trong đền thánh Ngài; Ngôi Ngài ở trên trời; Con mắt Ngài nhìn xem, Mí mắt Ngài dò con loài người.

Ngày nay Đức Chúa Trời đang dò xem chúng ta. Ngài đang thử nghiệm chúng ta. Chỉ có Chúa là nơi chúng ta có thể hướng đến. Khi nền móng bị cất khỏi chúng ta, người công bình có Đức Chúa Trời để nương dựa, ôm lấy.

Áp-ra-ham đạt đến chỗ đó. Khi nói rằng, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, có nghĩa là Áp-ra-ham ôm lấy Đức Chúa Trời. Ong tin cậy vào Ngài. Chúng ta đang sống trong những ngày mà chúng ta có thể tin cậy Đức Chúa Trời và ôm lấy Ngài. Thật Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng lạ lùng. Khi các bạn đặt lóng tin cậy Đức Chúa Trời, các bạn thấy Ngài ở gần với các bạn hơn.

Thi thiên 11:5

5 Đức Giê-hô-va thử người công bình; Nhưng lòng Ngài ghét người ác và kẻ ưa sự hung bạo.

Đức Giê-hô-va thử người công bình, Chúa biết ai là con cái của Ngài. Ngài thử nghiệm họ. Ngài đã thử nghiệm tôi và Ngài có thể thử nghiệm các bạn nữa. Điều đó không có nghĩa rằng Ngài ghét chúng ta. Ngài thử nghiệm chúng ta cho mục đích tốt lành, cho sự vinh hiển của Ngài.

Đức Chúa Trời không phải lúc nào cũng gìn giữ các con cái Ngài để họ khỏi gặp hoàn cảnh khó khăn, nhưng Ngài thử nghiệm cả người lành lẫn kẻ ác. Đối với một số người này thì sự thử nghiệm của Đức Chúa Trời trở thành ngọn lửa rèn luyện để được tốt hơn, trong khi đối với một số người khác thì đó là ngọn lửa hủy diệt.

Nhưng lòng Ngài ghét người ác và kẻ ưa sự hung bạo. Nếu các bạn nghĩ rằng Đức Chúa Trời chỉ có yêu thương mà thôi, tôi xin các bạn đọc câu Thi thiên này và các phần Thi thiên khác nữa. Đức Chúa Trời ghét kẻ làm ác, và người nào tiếp tục đi theo đường ác. Đức Chúa Trời ghét người làm ác, Ngài ghét những người không muốn quay trở về cùng Ngài. Đức Chúa Trời đã yêu các bạn rất nhiều đến nỗi ban Con Ngài chết thay cho các bạn, nhưng nếu ở trong tội lỗi và tiếp tục đi trong đường tội lỗi, các bạn là kẻ thù nghịch với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn cứu rỗi các bạn, và Ngài sẽ cứu các bạn nếu các bạn quay trở về cùng Ngài và từ bỏ tội ác mình. Vì nếu các bạn còn tiếp tục trong đường tội lỗi, các bạn đối nghịch với Ngài. Cuối cùng các bạn đi đến chỗ tuyệt vọng, vì không ai chống cự với Đức Chúa Trời mà có thể đứng nỗi.

Thi thiên 11:6

6 Ngài sẽ giáng xối trên kẻ ác những bẫy, lửa và diêm; Một ngọn gió phỏng sẽ là phần của chúng nó.

Chén của tội ác đã đầy tràn trong ngày hôm nay. Đức Chúa Trời để cho tội ác gia tăng, Ngài không có làm gì để ngăn cản. Người ác đang thịnh vượng. Đức Chúa Trời ban mưa cho người công bình lẫn người gian ác. Theo tôi thấy, người ác nhận được mưa nhiều hơn người khác nữa. Đây là thời kỳ của họ.

Thi thiên 11:7

7 Vì Đức Giê-hô-va là công bình; Ngài yêu sự công bình: Những người ngay thẳng sẽ nhìn xem mặt Ngài.

Đức Giê-hô-va yêu sự công bình. Trong thời kỳ khó khăn, nền móng bị cất đi, chúng ta từ đất nhìn lên trời, chúng ta hướng về mặt Ngài, nhìn xem mặt Ngài. Đây là một bức tranh tuyệt diệu biết bao.

THI THIÊN 12

Thưa các bạn, chúng ta cùng nhau tìm hiểu tiếp đến Thi thiên đoạn 12. Đây là một Thi thiên nói về lời tiên tri. Nó đề cập đến sự ứng nghiệm trọn và sau cùng vào những ngày Đại Nạn mà nó sẽ đến cho những người tin kính còn sót lại của Y-sơ-ra-ên. Và cũng nói đến dân ngoại tin kính trong thời đó nữa.

Vào mấy câu mở đầu, chúng diễn tả sự bội đạo trong ngày đó. Các bạn thấy rằng có sự bội đạo trong Y-sơ-ra-ên cũng như trong hội thánh.

Thi thiên 12:1

1 Đức Giê-hô-va ôi! xin cứu chúng tôi, vì người nhân đức không còn nữa, Và kẻ thành tín đã mất khỏi giữa con loài người.

Ngày nay thật dễ để nói như Ê-li đã nói trước đây. “Mọi người đã bỏ Đức Chúa Trời, chỉ còn một mình tôi đứng về phía Ngài.” Nhiều người ngày nay nghĩ như thế. Nó không đúng đâu, nhưng nó có thể xảy ra khi các bạn thấy người ác ở mọi phía.

Sống vì Đức Chúa Trời trong một thế giới đầy gian trá lừa đảo là một cuộc chiến đấu gay go và cô đơn. Nếu các bạn cảm thấy cô đơn, xin hãy tìm đến các Cơ-đốc-nhân anh em để tìm sự hỗ trợ và nâng đỡ nhau.

Thi thiên 12:2

2 Chúng đều dùng lời dối trá mà nói lẫn nhau, Lấy môi dua nịnh và hai lòng, Mà trò chuyện nhau.

Ngày nay Cơ-đốc-nhân cần nói sự thật. Chúng ta không được nói điều này trước mặt và nói điều khác phía sau lưng. Đó là người nói hai lời, là người hai mặt. Đây là đặc tính của người ác.

Thi thiên 12:3- 4

3 Đức Giê-hô-va sẽ diệt hết thảy các môi dua nịnh, Và lưỡi hay nói cách kiêu ngạo;

4 Tức là kẻ nói rằng: Nhờ lưỡi mình chúng ta sẽ được thắng; Môi chúng ta thuộc về chúng ta: Ai là Chúa của chúng ta?

Tác giả Thi thiên đi theo sau trong Thi thiên này. Họ nói, “Chúng tôi sẽ nói những gì chúng tôi vui thích.” Chúng ta thấy là sự bội đạo trong hội thánh được chú ý bởi sự kiêu ngạo như thế. Thánh Giu-đe đã dự ngôn trước về sự bội đạo sẽ đến. Giu-đe 16 *Ay đều là những kẻ hay lằm bằm, hay phàn nàn luôn về số phận mình, làm theo sự ham muốn mình, miệng đầy những lời kiêu căng, và vì lợi mà nịnh hót người ta.* Nói một cách khác, những người bội đạo là nhóm người nói láo, gian dối.

Chúng ta có thể bị cám dỗ để tin rằng nói dối là tương đối vô hại, thậm chí nhiều khi có ích. Nhưng Đức Chúa Trời không bỏ qua sự nói dối, nịnh hót, lường gạt, hoặc khoe khoang. Tất cả sự nói dối đều phát xuất từ một thái độ mà cuối cùng đều bộc lộ qua lời nói chúng ta. Cái lưỡi là kẻ thù quan trọng nhất của chúng ta, dầu nó nhỏ nhưng có thể gây thiệt hại lớn. Vì thế phải cẩn thận trọng cách sử dụng miệng lưỡi các bạn. Con cái Đức Chúa Trời nói lời chân thật, trong khi con cai ma quỷ thường nói dối.
Giờ đây chúng ta thấy dân sự của Đức Chúa Trời.

Thi thiên 12:5
5 Nhân vì người khốn cùng bị hà hiếp, và kẻ thiếu thốn rên siếc, Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ chỗi dậy, Đặt người tại nơi yên ổn, là nơi người mong muốn
Ngày nay kẻ thù nghịch tức giận và phá hại như trong câu chuyện của con chó sói và ba con heo nhỏ. Nhà của hai con heo nhỏ bị thổi sập bởi con chó sói lớn và hung dữ. Nhưng nhà của con heo nhỏ thứ ba đứng vững trước sự thổi giận dữ đó. Câu chuyện của ba con heo giải bày phần nào những gì Đa-vít đang nói ở đây. Đức Chúa Trời nói: *Bây giờ ta sẽ chỗi dậy, Đặt người tại nơi yên ổn, là nơi người mong muốn.* Người tin cậy Đức Chúa Trời đứng vững, dầu rằng đôi lúc hoàn cảnh khó khăn làm cho họ muốn té ngã.

Thi thiên 12:6
6 Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch, Dường như bạc đã thét trong nồi dót bằng gốm, Luyện đến bảy lần.
Người ác lên mình và dùng lời dua nịnh. Các bạn không thể tin những gì họ nói. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời là trong sạch. Đó là lý do tại sao chúng ta cần để nhiều thì giờ học hỏi và suy gẫm lời của Đức Chúa Trời. Nó là thành lũy mà Đức Chúa Trời đặt chúng ta trong đó. Người tin kính Đức Chúa Trời có sự nương cậy vững chắc trong lời Ngài.
Khi chúng ta đọc lời Chúa là làm theo, đời sống chúng ta tránh được nhiều tội lỗi và đi theo con đường ngay thẳng của Đức Chúa Trời, nhờ đó chúng ta đứng vững.

Thi thiên 12:7- 8
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ gìn giữ các người khốn cùng, Hằng bảo tồn họ cho khỏi dòng dõi nầy.
8 Khi sự hèn mạt được đem cao lên giữa loài người, Thì kẻ ác đi dạo quanh tứ phía.
Chúng ta đang sống trong những ngày như thế, và nó trở nên thật sự hơn trong thời kỳ Đại Nạn. Xin mời các bạn lắng nghe lời tiên tri của Ê-sai.
Hỡi các ngươi là kẻ nghe lời phán Đức Giê-hô-va mà run, hãy nghe lời Ngài: Anh em các ngươi ghét các ngươi, vì cớ danh ta bỏ các ngươi, từng nói rằng: Xin Đức Giê-hô-va được vinh hiển, đặng chúng ta thấy sự vui mừng các ngươi; nhưng chính họ sẽ bị hổ thẹn. (Ê-sai 66:5). Đây là hình ảnh tốt được ban cho chúng ta, mà nó được diễn tả sự thờ phượng trong đền thờ Giê-ru-

sa-lem trong thời kỳ cuối cùng. Chúa Giê-xu đã nói trong thời của Ngài, khi kẻ thù nghịch đến bắt Ngài. *Hằng ngày ta ở trong đền thờ với các ngươi, mà các ngươi không ra tay bắt ta. Nhưng nầy là giờ của các người, và quyền của sự tối tăm vậy.* (Lu-ca 24:53). Chúng ta đi trong thời kỳ mà kẻ thù đang vững mạnh, nhưng Đức Chúa Trời không để điều gì xảy đến cho dân sự của Ngài, trừ khi nó thực hiện ý định tốt lành của Ngài trong lòng và trong đời sống chúng ta.

Thưa các bạn, ngày nay tôi và các bạn là một số người nhỏ tin nhận Chúa và sống trong thế gian này, chúng ta bị những người không tin, người làm ác gây biết bao nhiều sự khó khăn, chỉ trích, chế nhạo. Xin các bạn hãy vững lòng, Đức Chúa Trời mà chúng ta thờ phượng nhìn biết hết mọi sự. Thà đi trong con đường Đức Chúa Trời mà bị bắt bớ, còn hơn đi trong kẻ ác rồi bị diệt vong. Xin chúng ta nhìn đến phước hạnh đời đời mà Chúa ban cho những người thuộc về Ngài, xin đừng nhìn vào khó khăn hiện tại.

Thân chào quý vị và các bạn, xin hẹn tái ngộ cùng quý vị trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.